

ת"פ 53970/08/15 - מדינת ישראל, באמצעות משטרת ישראל - שלוחת תביעות יהודה שי נגד יוסף אלנגאר

בית משפט השלום בירושלים
ת"פ 53970-08-15 מדינת ישראל נ' אלנגאר

בפני
בעניין: כבוד השופט אילן סלע
מדינת ישראל
באמצעות משטרת ישראל - שלוחת תביעות המאשימה
יהודה שי
נגד
יוסף אלנגאר

הנאשם

גזר דין

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירה של ניסיון כניסה לישראל שלא כחוק, עבירה לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952 בצירוף סעיף 25 לחוק העונשין, תשל"ז-1977, בשל כך שביום 29.08.15 הוא הגיע מאזור יהודה ושומרון לגדר ההפרדה בסמוך לא-זעיים, עבר את גדר ההפרדה דרך פרצה בגדר ונעצר על ידי המשטרה כ-7 מטרים מהפרצה. הנאשם עבר את הגדר וניסה להיכנס לישראל במטרה להגיע לבית החולים אל-מקאסד שבשכונת א-טור בירושלים.
2. בטיעוניו לעונש עמד ב"כ המאשימה על הערכים החברתיים המוגנים בעבירה שביצע הנאשם, הגנה על ריבונות המדינה, מניעת הכניסה למדינה ומניעת סיכון אזרחי המדינה. מתחם העונש ההולם נע, בהתאם להלכה הפסוקה, בין מאסר על תנאי לחמישה חודשי מאסר. לדבריו, יש לגזור את עונשו של הנאשם ברף העליון של המתחם זאת בשל קיומן של חמש הרשעות קודמות, ביניהן ארבע עבירות של כניסה לישראל שלא כחוק, והעובדה כי הוא ביצע את העבירה שעה שתלוי ועומד כנגדו מאסר על תנאי לתקופה של שלושה חודשים בר הפעלה. עוד ציין ב"כ המאשימה כי במסגרת ההליך האחרון שהתנהל כנגד הנאשם הושת עליו מאסר של 3.5 חודשי מאסר, וערעור שהוגש על ידי הנאשם נדחה ביום 13.12.15. ואולם, הנאשם לא התייצב לריצוי עונשו ולכן רק כיום הוא מרצה את עונש המאסר בגין ההליך הקודם. התנהגותו של הנאשם שלא התייצב לריצוי עונשו מלמדת שלא ניתן לתת בו אמון וכי הוא אינו מכבד את החלטות בית המשפט. ב"כ המאשימה ביקש אפוא, להשית על הנאשם 3 חודשי מאסר שירוצו במצטבר לעונש המאסר על תנאי שיופעל ובמצטבר לעונש המאסר שהנאשם מרצה כיום בגין עבירה קודמת, שכן הנאשם אינו צריך ליהנות מכך שהתחמק מריצוי עונשו. כל זאת לצד עונש מאסר מותנה וקנס.
3. מנגד ב"כ הנאשם טען כי יש לזקוף לזכותו של הנאשם את העובדה כי כניסתו לישראל הייתה אך ורק כדי להביא פת לחם לילדיו. מדובר בעבירה שנעברה לפני קרוב לשנתיים. הנאשם, אב למשפחה מרובת ילדים, עבר

לאחרונה ניתוח לב פתוח, והוא אך ניסה בשארית כוחותיו הפיזיים לעבוד לפרנסת בני משפחתו. ב"כ הנאשם הוסיף כי אין לזקוף לחובת הנאשם ביצוע העבירה בזמן קיומו של מאסר מותנה, שכן מהחלטת עיכוב הביצוע שניתנה בהליך הקודם, ניתן היה להבין (על אף שהדבר אינו כך, שכן מלכתחילה נתבקש רק עיכוב ביצוע עונש המאסר בפועל), כי גם המאסר המותנה עוכב. באשר לאי התייצבותו של הנאשם לריצוי עונש המאסר שהושת עליו בהליך קודם ציין ב"כ הנאשם כי הוא עצמו היה מעורב בניסיונותיו של הנאשם להתייצב בתחנת המשטרה לריצוי העונש ועל כן אין לבוא עמו חשבון בעניין זה. הוא ביקש את הארכת מאסר על תנאי העומד ותלוי כנגד הנאשם ולחילופין לקבוע כי העונש שיושת עליו יחפוף את עונש המאסר המותנה ויחפוף גם את המאסר שהוא מרצה עכשיו.

4. הנאשם ציין גם הוא כי פעל לריצוי עונשו ופנה לשם כך למשטרת קריית-ארבע 4-5 פעמים. הוא ציין כי אין בביתו אוכל לילדיו וביקש את רחמי בית המשפט.

5. הערכים המוגנים בעבירה של כניסה לישראל שלא כחוק הם זכותה וחובתה של המדינה לשמור על גבולותיה ושעריה מפני כניסה של זרים המבקשים לשהות בה שלא כחוק. מדובר גם בעבירה שיש בה פוטנציאל לסיכון בטחוני. אכן, גם מעשיהם של הנכנסים בשערי המדינה לצרכי פרנסה יש בהם כדי לפתוח פתח לזליגת פעילות חבלנית עוינת, אך מדובר במעשה שחומרתו פחותה (רע"פ 3677/13 **אלהרוש נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 9.12.14)).

6. מתחם העונש בעבירה זו בנסיבות אלו של כניסה לצורכי פרנסה מבלי שלוותה לעבירה עבירה אחרת, נע בין מאסר על תנאי ומאסר בפועל של חמשה חודשים וקנס עד לסך של 2,000 ₪.

7. באשר לנאשם. הנאשם בן 45, בעברו 4 עבירות של כניסה לישראל שלא כחוק, בגין אחת מהן תלוי ועומד כנגדו מאסר מותנה בר הפעלה, לצד עבירות נוספות. אלו עומדים לחובת הנאשם.

8. לצד זאת, יש לזקוף לזכותו את הודאתו ואת העובדה כי נכנס לישראל בשל הצורך בפת לחם לו ולבני משפחתו. גם נתתי דעתי לכך כי מדובר באדם שאינו בקו הבריאות ופרנסת בני ביתו תלויה בו.

9. אני סבור אפוא, כי הנאשם מצוי במרכז המתחם ומעט מעליו ואיני סבור כי בנסיבות המקרה שלפני יש להורות על הארכת תקופת התנאי בפרט נוכח העובדה כי הנאשם שב פעם אחר פעם על מעשיו.

בשים לב לאמור, אני משית על הנאשם את העונשים הבאים:

א. אני משית על הנאשם עונש מאסר לתקופה של 3 וחצי חודשים בניכוי ימי מעצרו בתיק זה מיום 30.08.16 עד 3.09.16.

ב. אני מפעיל את עונש המאסר על תנאי שהוטל על הנאשם בת.פ. 30780-10-14 בבימ"ש רמלה, באופן שהמאסר על תנאי של 3 חודשים שהוטל בתיק הנ"ל יהיה חופף לעונש המאסר שהוטל לפי סעיף א' בתיק זה, באופן שהנאשם ירצה בסך הכל 3 וחצי חודשים בניכוי ימי מעצרו הנזכרים.

איני סבור כי יש הצדקה שעונש המאסר ירוצה בחופף לעונש המאסר שהנאשם מרצה כיום. כאמור, הנאשם מרצה כיום עונש מאסר שהיה אמור להסתיים זה מכבר, לו הנאשם היה מרצה את העונש בזמן, וגם אם אקבל את גרסתו כי עשה מאמץ כזה או אחר להתייבב לריצוי העונש, אין בכך כדי להצדיק את חפיפת העונשים. על כן הנאשם ירצה את עונש המאסר בתיק זה במצטבר לתקופת המאסר שהוא מרצה כיום.

ג. אני מטיל על הנאשם עונש מאסר לתקופה של 3 חודשים ואולם הנאשם לא ישא עונש זה אלא אם כן יעבור תוך תקופה של 12 חודשים מיום שחרורו עבירה על חוק הכניסה לישראל.

בשים לב למצב הכלכלי הנטען, איני משית קנס על הנאשם.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, י"ב סיוון תשע"ז, 06 יוני 2017, במעמד המתייצבים.